

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 125.622 van 24 november 2003
in de zaak A. 71.953/IX-3484.**

In zake : de BVBA JUMBO-MARK, thans de NV PRINT & DISPLAY,
gevestigd te KONTICH,
Blauwesteenstraat 95

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van
Werkgelegenheid, thans de minister van Werk,
die woonplaats kiest bij
advocaten G. DEMEZ en C. SAELS,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Wijnheuvelenstraat 227.

DE RAAD VAN STATE, IXe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat de BVBA JUMBO-MARK op
6 november 1996 heeft ingediend om :

- in hoofddorde, de vernietiging te vorderen van de beslissing van 21 oktober 1996 van de minister van Tewerkstelling en Arbeid houdende de niet goedkeuring van het door verzoekster voorgelegde bedrijfsplan tot herverdeling van de arbeid, ingediend in het kader van het koninklijk besluit van 24 december 1993 tot uitvoering van de wet van 6 januari 1989 tot vrijwaring van 's lands concurrentievermogen,
- in ondergeschikte orde, overeenkomstig artikel 11 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, een herstelvergoeding te verkrijgen voor de buitengewone schade die de voornoemde weigeringsbeslissing haar heeft berokkend;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door auditeur W. WEYMEERSCH;

Gelet op de beschikking van 18 september 2002 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de regelmatig gewisselde laatste memories;

Gelet op de beschikking van 24 september 2003 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 3 november 2003;

Gehoord het verslag van staatsraad A. VANDENDRIESSCHE;

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. SWINNEN, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat C. SAEELS, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het advies van auditeur W. WEYMEERSCH;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de gegevens van de zaak kunnen worden samengevat als volgt :

1.1. In het kader van het koninklijk besluit van 24 december 1993 tot uitvoering van de wet van 6 januari 1989 tot vrijwaring van 's lands concurrentievermogen, titel IV wordt namens de verzoekende partij op 24 juli 1996 de op 1 juli 1996 ondertekende toetredingsakte houdende een bedrijfsplan tot herverdeling van de arbeid ingediend. Verzoekende partij vraagt de invoering van flexibele uurroosters met compenserende aanwerving en geeft als geldigheidsduur van de toetredingsakte

aan : van 1 juli 1996 tot 31 december 1999. Deze toetredingsakte wordt op 25 juli 1996 op de griffie van de Dienst voor Collectieve Arbeidsbetrekkingen geregistreerd.

1.2. Op 20 september 1996 brengt de Commissie Bedrijfsplannen omtrent het door verzoekende partij ingediende bedrijfsplan een ongunstig advies uit. Er wordt het volgende gesteld :

"1) Het betreft hier een onderneming die 45 werknemers wil overnemen van de in vereffening gegane onderneming 'NV VAN SINTJAN' te Kontich. Laatstgenoemde onderneming telde 100 werknemers en werd bestuurd door de heer VERBEECK. De heer VERBEECK had tevens een netwerk van kleinere ondernemingen in handen en heeft zich eveneens ingekocht in de BVBA JUMBO-MARK. Het gaat hier dus over een transfert van personeel dat behoort tot dezelfde groep. Tot op heden is er nog geen besluit genomen dat nadere regels vaststelt voor het toekennen van het voordeel bij een personeelsaangroei die het gevolg is van transferten tussen ondernemingen die behoren tot dezelfde groep of entiteit.

Er is hier dan ook geen sprake van arbeidsherverdeling in de zin van het koninklijk besluit van 24 december 1993.

Ook juridisch is het dossier niet in orde. Er worden te veel overuren en te veel zondagwerk toegelaten en de invoering van een werkdag van 10 uur is onderworpen aan speciale voorwaarden die vastgelegd zijn in het betrokken Paritair Comité.

2) Uit alle gegevens van het dossier blijkt immers dat de toename van de tewerkstelling te wijten is aan de natuurlijke groei van het bedrijf en niet aan de herverdeling van de arbeid in de zin van het koninklijk besluit van 24 december 1993. Het ligt immers in de bedoeling van dit besluit om, via één of meer van de 8 arbeidsherverdelende maatregelen, eenzelfde arbeidsvolume over meer werknemers te herverdelen. Artikel 25 van het koninklijk besluit voorziet dat elke maatregel moet ingevoerd worden met compenserende aanwerving. Er bestaat geen oorzakelijk verband tussen de herverdeling van de arbeid en de door de onderneming massaal gecreëerde bijkomende arbeidsplaatsen (40 à 45).".

1.3. Met een op 21 oktober 1996 gedateerde brief brengt de verwerende partij aan de verzoekende partij de thans bestreden beslissing ter kennis. In die brief staat het volgende te lezen :

"BETREFT :

- K.B. van 24/12/93 tot uitvoering van de wet van 6 januari 1989 tot vrijwaring van 's lands concurrentievermogen.

Titel IV : 'Bedrijfsplannen tot herverdeling van de arbeid' en gewijzigd door de

- Wet van 22/12/95 houdende maatregelen tot uitvoering van het meerjarenplan voor de werkgelegenheid

- Bedrijfsplan neergelegd na 1 januari 1996 :

Toetredingsakte van 1 juli 1996 (167-ATA-96)

Geachte heer,

Hierbij deel ik U mede dat ik Uw toetredingsakte neergelegd op 25 juli 1996 (nr. 167-ATA-96) niet kan goedkeuren en dit om volgende redenen.

1. Uit alle gegevens van Uw dossier blijkt immers dat de toename van de tewerkstelling te wijten is aan de natuurlijke groei van het bedrijf en niet aan de herverdeling van de arbeid in de zin van het koninklijk besluit van 24 december 1993. Het ligt immers in de bedoeling van dit besluit om, via één of meer van de 8 arbeidsherverdelende maatregelen, eenzelfde arbeidsvolume over meer werknemers te herverdelen. Artikel 25 van het koninklijk besluit van 24 december 1993 voorziet dat elke maatregel moet ingevoerd worden met compenserende aanwerving. Er bestaat m.i. geen oorzakelijk verband tussen de herverdeling van de arbeid en de door U massaal gecreëerde bijkomende arbeidsplaatsen (40 à 45).

2. Uit nader onderzoek is bovendien gebleken dat Uw onderneming de activa van het recent in vereffening gegane bedrijf VAN SINTJAN NV te Kontich heeft overgekocht en dat de vorige aandeelhouder van VAN SINTJAN NV mee participeert in de BVBA JUMBO-MARK.

Uit dit onderzoek blijkt eveneens dat Uw onderneming 45 werknemers wil overnemen van de NV VAN SINTJAN. Men heeft hier dus te maken met een gedeeltelijke overname van een bedrijf via fusie met een ander bedrijf dat behoort tot dezelfde groep of dezelfde economische entiteit. Tot op heden is er echter nog geen besluit genomen dat nadere regels vaststelt voor het toekennen van het voordeel bij een personeelsaangroei die het gevolg is van fusies of splitsingen van ondernemingen (cfr. artikel 36, § 3, van het koninklijk besluit van 24 december 1993).".

2.1. Overwegende dat de verwerende partij aanvoert dat de vordering onontvankelijk is, onder meer wegens de "hoedanigheid van de verzoekende partij"; dat zij betoogt dat, op het ogenblik dat de toetredingsakte aan het bestuur werd gezonden -op 24 juli 1996-, de BVBA JUMBO MARK niet meer bestond, aangezien zij reeds op 5 juli 1996 omgevormd was tot de naamloze vennootschap PRINT & DISPLAY, en aangezien bij die omvorming beslist werd dat alle verrichtingen van de BVBA sinds 1 juli 1996 verondersteld werden te zijn verricht door de nieuw opgerichte naamloze vennootschap; dat zij daaruit afleidt dat, aangezien het

verzoekschrift op 6 november 1996 ingediend is door de BVBA JUMBO MARK en die benaming op 6 november 1996 niet meer bestond, het beroep niet ontvankelijk is;

2.2. Overwegende dat verzoekster in haar memorie van wederantwoord daarop antwoordt wat volgt: de toetredingsakte waarop het bestreden besluit betrekking heeft, werd opgemaakt -op 1 juli 1996- vooraleer de omvorming plaats vond -op 5 juli 1996- en zij is aan het ministerie verzonden -op 24 juli 1996- vooraleer de omvorming in het Belgisch Staatsblad werd bekendgemaakt -op 27 juli 1996-; de vermelding, in de toetredingsakte, van het adres van de nieuwe vennootschap, heeft betrekking op de aanduiding van de sociale zetel -de plaats waar het personeel tewerkgesteld wordt- en reeds in de CAO die eind juni 1996 afgesloten is, was melding gemaakt van de geplande omvorming van de vennootschap; dat in het verzoekschrift dan toch nog melding is gemaakt van de benaming BVBA JUMBO MARK ligt aan het feit dat verzoekster bij de verwerende partij alleen onder die naam bekend was; het verzoekschrift zelf vermeldt trouwens in fine dat het ondertekend is “namens de BVBA JUMBO MARK, intussen omgevormd tot NV PRINT & DISPLAY”; in ieder geval kan de exceptie van de verwerende partij slechts aangenomen worden “indien er belangenschade aanwezig is” en dit is hier niet het geval;

Overwegende dat verzoekster daar in haar laatste memorie aan toevoegt dat de BVBA ook na 1 juli 1996 nog rechtshandelingen kon stellen, welke dan geacht worden verricht te zijn door de nieuwe vennootschap; dat zij ook herhaalt dat zij bij de verwerende partij gekend was onder de naam BVBA JUMBO MARK;

2.3. Overwegende dat de stukken van het dossier aantonen dat de BVBA JUMBO MARK op het ogenblik van het indienen van het verzoekschrift niet meer bestond, aangezien de BVBA op 5 juli 1996 was omgevormd tot een naamloze vennootschap en vanaf dan voort bestond onder de benaming PRINT & DISPLAY; dat, strikt juridisch, de vordering derhalve niet door de BVBA JUMBO MARK ingediend kon worden; dat de verwerende partij evenwel niet betwist dat alle rechten

en verplichtingen van de BVBA ongewijzigd overgegaan zijn naar de nieuwe vennootschap; dat zij ook niet aantoonst en dat ook niet blijkt dat de juridische positie waarin de verzoekende partij zich tegenover haar bevond toen zij haar toetredingsakte aan het bestuur liet worden, op enige wijze veranderd is wegens de omvorming tot naamloze vennootschap en de naamsverandering; dat overigens artikel 775 van het wetboek van vennootschappen bepaalt dat de rechtspersoonlijkheid van een vennootschap die een andere vorm aanneemt, onveranderd blijft voortbestaan in de nieuwe vorm; dat voorts de verwerende partij niet aanvoert dat de naamsverandering haar op enigerlei wijze in verwarring heeft gebracht, terwijl, zoals de verzoekende partij opmerkt, toch ook reeds in de bij het bedrijfsplan gevoegde collectieve arbeidsovereenkomst van 27 juni 1996, was vermeld dat de BVBA JUMBO MARK van naam en vorm zou veranderen; dat uit de overgelegde stukken ook blijkt dat het de raad van bestuur van de NV PRINT & DISPLAY is die op 23 oktober 1996 besloten heeft een annulatieberoep in te dienen; dat in die omstandigheden de doorgevoerde wijzigingen aan de statuten van de verzoekende partij, niet tot gevolg moeten hebben dat het verzoekschrift, ingediend ten name van de BVBA JUMBO MARK, onontvankelijk verklaard wordt; dat tenslotte, wat de procedure in de onderhavige rechtszaak betreft, de verkeerde vermelding van de naam van de verzoekende partij ook de rechtspleging niet vertraagd heeft, aangezien het verzoekschrift verwees naar het adres waarop de naamloze vennootschap gevestigd is en aangezien alle brieven, verstuurd ten name van de BVBA JUMBO MARK, in ontvangst genomen zijn door de NV PRINT & DISPLAY; dat een en ander de Raad van State tot het besluit brengt dat niet de BVBA JUMBO MARK, maar de NV PRINT & DISPLAY als verzoekende partij in deze zaak optreedt; dat de exceptie verworpen wordt;

3.1. Overwegende dat de auditeur-verslaggever in zijn verslag ambtshalve een exceptie heeft geformuleerd op het vlak van het belang van de verzoekende partij bij haar hoofdvordering; dat hij verwijst naar zijn op 28 december 2001 aan de zaakvoerder van de BVBA JUMBO MARK gerichte vraag naar het belang dat de BVBA bij het beroep kon hebben, naar zijn brieven van 18 februari 2002 met dezelfde vraag aan de BVBA JUMBO MARK en aan de NV PRINT &

DISPLAY, en naar het antwoord dat de NV PRINT & DISPLAY hem op 5 maart 2002 heeft toegezonden, om dan te besluiten dat noch de BVBA JUMBO MARK, noch haar zaakvoerder op zijn vraag zijn ingegaan, dat zij daarmee bewijzen niet de vereiste voortdurende belangstelling voor hun zaak aan de dag te leggen terwijl het antwoord van de NV PRINT & DISPLAY niet ingaat op de problematiek van het belang;

3.2. Overwegende dat de verzoekende partij in haar laatste memorie betoogt dat zij haar belang in het verzoekschrift duidelijk had uiteengezet en dat zij de vraag van de auditeur geïnterpreteerd heeft als een vraag naar de belangen van de BVBA JUMBO MARK en de NV PRINT & DISPLAY onderling; dat zij besluit dat het belang van de verzoekende partij “zonder meer duidelijk (is): het niet toekennen van subsidies op grond van een onjuiste beslissing is voor de nieuwe firma financieel moeilijk te dragen”;

3.3. Overwegende dat de vragen die de auditeur aan de verzoekende partij gesteld heeft, niet uitdrukkelijk toegespitst waren op de problematiek van hun volgehouden belangstelling, maar dat zij veeleer gericht waren op het onderzoek van het persoonlijk en zeker belang dat de BVBA JUMBO MARK en de NV PRINT & DISPLAY konden doen gelden; dat enkel de laatstgenoemde vennootschap aan de auditeur een antwoord heeft laten geworden; dat uit dit antwoord wel degelijk blijkt dat de verzoekende partij nog altijd belangstelling heeft voor de normale afhandeling van het geschil; dat de inertie van de BVBA JUMBO MARK en van dezes zaakvoerder het beroep niet onontvankelijk maakt, aangezien, zoals hiervoor is aanvaard, het de NV PRINT & DISPLAY is die als verzoekende partij in deze zaak optreedt; dat aldus op grond van de ambtshalve door de auditeur-verslaggever in aanmerking genomen gegevens niet besloten kan worden dat de verzoekende partij het rechtens vereiste belang niet bezit om de ministeriële beslissing van 21 oktober 1996 vernietigd te zien;

4.1. Overwegende dat de verwerende partij de subsidiair geformuleerde vraag tot het verkrijgen van een herstelvergoeding onontvankelijk acht, onder meer

omdat de verzoekende partij geen vraag tot schadeloosstelling aan de minister heeft gericht alvorens het verzoekschrift bij de Raad van State in te dienen, zodat de vordering voorbarig is ingediend;

4.2. Overwegende dat de verzoekende partij daarop in wezen antwoordt dat zij met haar verzoek beoogde haar rechten te vrijwaren door te bedingen dat, in geval van vernietiging van het bestreden ministerieel besluit van 21 oktober 1996, zij “het principieel recht” zou krijgen op een herstelvergoeding voor de schade veroorzaakt door de laattijdige goedkeuring van haar bedrijfsplan; dat zij daar in haar laatste memorie aan toevoegt dat de verwerende partij met de bestreden beslissing het dossier heeft afgesloten en dat, aangezien het bedrag van haar schade onmiddellijk definitief begroot kan worden, de weigering om haar bedrijfsplan goed te keuren ook moet gezien worden als de weigering om haar een herstelvergoeding te betalen;

4.3. Overwegende dat, naar luid van artikel 4, eerste lid van de algemene procedureregeling bij de Raad van State, de aanvragen tot herstelvergoeding verjaren zestig dagen na de schriftelijke kennisgeving van de beslissing houdende afwijzing van het verzoekschrift tot vergoeding of, wanneer de administratie nalaat een beslissing te treffen, drie jaar na de datum van het verzoekschrift; dat die bepaling een formele ingebrekestelling aan het bestuur, gesteund op artikel 11 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, noodzaakt; dat de weigering om het bedrijfsplan van de verzoekende partij goed te keuren niet impliceert dat het bestuur weigert een herstelvergoeding uit te betalen; dat trouwens uit het dossier blijkt dat de verzoekende partij op 6 november 1996, dit is de dag waarop zij de onderhavige vordering heeft ingediend, een vraag tot betaling van buitengewone schade aan de verwerende partij heeft gericht;

Overwegende dat de verzoekende partij haar vordering tot betaling van een herstelvergoeding heeft ingediend zonder het antwoord van de verwerende partij op haar ingebrekestelling af te wachten; dat de subsidiaire vordering om die reden niet ontvankelijk is;

5. Overwegende dat het auditorsverslag beperkt is tot de hiervoor besproken ontvankelijkheidsvereisten; dat er reden is om de debatten te heropenen met het oog op de voortzetting van het onderzoek,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering strekkende tot het betalen van een herstelvergoeding wordt verworpen.

Artikel 2.

De debatten worden heropend.

Artikel 3.

Het door de auditeur-generaal aan te stellen lid van het auditoraat wordt ermede belast het onderzoek van de zaak voort te zetten.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op
vierentwintig november 2000 en drie, door de IXe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. DE BRABANDERE,	kamervoorzitter,
	L. HELLIN,	staatsraad,
	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad,
Mevr.	V. WAUTERS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. WAUTERS.

J. DE BRABANDERE.